

Ikt. sz.: VFB-41/26-2/2020.

VFB-10/2020. sz. ülés
(VFB-34/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**
2020. november 25-én, szerdán, 9 óra 06 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvénynek az álláskeresői járadék folyósítási ideje meghosszabbítása érdekében szükséges módosításáról szóló T/13193. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	6
<i>Határozathozatal</i>	6
<i>A magyar munkahelyek védelméről szóló H/11076. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	7
<i>Nunkovics Tibor előterjesztése</i>	7
<i>Hozzászólások</i>	7
<i>Határozathozatal</i>	11
<i>A veszélyhelyzet esetén a gyermek gondozása és felügyelete céljából igénybe vett szabadságok pótlásáról szóló H/11086. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	12
<i>Nunkovics Tibor előterjesztése</i>	12
<i>Hozzászólások</i>	12
<i>Határozathozatal</i>	13
<i>A kollektív szerződésre vonatkozó munkajogi szabályok módosításáról szóló H/13181. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	13
<i>Kálló Gergely előterjesztése</i>	13
<i>Hozzászólások</i>	14
<i>Határozathozatal</i>	18
<i>Az álláskeresői járadék folyósításának meghosszabbításáról szóló H/10961. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	18
<i>Z. Kárpát Dániel előterjesztése</i>	18
<i>Hozzászólások</i>	19
<i>Határozathozatal</i>	19
<i>A koronavírus (COVID-19) okozta humánjárvány miatt kialakult munkanélküliség felszámolását, bérfejlesztést célzó Magyar Munkahelyvédelmi Alap létrehozásáról szóló H/9864. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	19
<i>Z. Kárpát Dániel előterjesztése</i>	19

<i>Hozzászólások</i>	20
<i>Határozathozatal</i>	21
<i>Egyebek</i>	21
<i>Az ülés berekesztése</i>	21

Napirendi javaslat

1. A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvénynek az álláskeresési járadék folyósítási ideje meghosszabbítása érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13193. szám) (Ungár Péter, Csárdi Antal, Demeter Márta, Dr. Keresztes László Lóránt, Hohn Krisztina, Schmuck Erzsébet (LMP) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
2. A magyar munkahelyek védelméről szóló határozati javaslat (H/11076. szám) (Nunkovics Tibor, Jakab Péter, Stummer János (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. A veszélyhelyzet esetén a gyermek gondozása és felügyelete céljából igénybe vett szabadságok pótlásáról szóló határozati javaslat (H/11086. szám) (Potocskané Kőrösi Anita, Ander Balázs, Csányi Tamás, Dr. Brenner Koloman, Dr. Lukács László György, Dudás Róbert, Jakab Péter, Magyar Zoltán, Nunkovics Tibor (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. A kollektív szerződésre vonatkozó munkajogi szabályok módosításáról szóló határozati javaslat (H/13181. szám)
(Kálló Gergely (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. Az álláskeresési járadék folyósításának meghosszabbításáról szóló határozati javaslat (H/10961. szám)
(Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
6. A koronavírus (COVID-19) okozta humánjárvány miatt kialakult munkanélküliség felszámolását, bérfelzárkózást célzó Magyar Munkahelyvédelmi Alap létrehozásáról szóló határozati javaslat (H/9864. szám)
(Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
7. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Z. Kárpát Dániel (Jobbik), a bizottság elnöke

Bányai Gábor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke
Molnár Gyula (MSZP), a bizottság alelnöke
Becsó Zsolt (Fidesz)
Gelencsér Attila (Fidesz)
Ovádi Péter (Fidesz)
Hollik István (KDNP)
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)
Tordai Bence (Párbeszéd)

Helyettesítési megbízást adott

Tasó László (Fidesz) Gelencsér Attilának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Nunkovics Tibor (Jobbik) előterjesztő
Kálló Gergely (Jobbik) előterjesztő

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 06 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Nagy szeretettel köszöntöm kedves vendégeinket, képviselőtársaimat! Kérem, hogy foglalják el helyüket! Tisztelettel köszöntök mindenkit! A Vállalkozásfejlesztési bizottság ülését ezennel megnyitom.

Az első technikai feladatunk rendszerint a határozatképeség megállapítása. Ennek érdekében kedves kollégáimmal szoktam egyeztetni, és arra jutottunk, hogy a bizottság természetesen határozatképes. Ám, ha jól számoltam, akkor már csak egy helyettesítéssel kell számolnunk, mivel tisztelt Hollik képviselőtársam is megérkezett. Ily módon a bizottság nyolc fő személyes jelenléte mellett, illetve egy helyettesítéssel természetesen határozatképes... Bocsánat! A bizottság elnöke tévesztett, hiszen kilencen vagyunk most már jelen személyesen, illetve egy helyettesítéssel a szokásos tízszavazatos arányunk vélhetően elő fog állni.

Ily módon a határozatképeség megállapítását követően a napirend elfogadása az első közös feladatunk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a kiküldött napirendi javaslatot elfogadják-e. Amennyiben igen, kérem, kézfelemeléssel jelezzék! (Szavazás.) 4 igen szavazatot, bocsánat, így most már 10 igen szavazatot számolok egy kicsit lassabb reagálással. A nem szavazatok vizsgálatára és tartózkodási ellenpróbára tehát nincsen szükségünk, a napirendi javaslatot elfogadtuk.

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvénynek az álláskeresési járadék folyósítási ideje meghosszabbítása érdekében szükséges módosításáról szóló T/13193. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az 1. napirendi pontunk tekintetében a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvénynek az álláskeresési járadék folyósítási ideje meghosszabbítása érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslatot tárgyaljuk. A jegyzőkönyv kedvéért mondom, hogy ez a T/13193. számon fut. Ungár Péter, Csárdi Antal, Demeter Márta, dr. Keresztes László Lóránt, Hohn Krisztina, Schmuck Erzsébet LMP-s képviselők önálló indítványáról van szó.

A bizottság elnöke pásztázza a termet, viszont az előterjesztők részéről senkit nem látok a teremben. Elsőként az előterjesztőé lenne a szó, majd a kérdés, vélemény szakasz lépne életbe, előterjesztő híján viszont a bizottság tagjaihoz fordulok a tekintetben, hogy ki kívánja véleményével, hozzászólásával gazdagítani a még ki sem bontakozott vitát ebben a kérdésben, illetve a javaslat kapcsán. (Senki sem jelentkezik.) Körbenézek, és mivel jelentkezőt nem látok, más dolgunk nincsen, mint határozni az előttünk fekvő javaslatról.

Határozathozatal

Kérdezem, ki az, aki támogatja az előttünk fekvő javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) 4 igen szavazatot számoltam össze. Ki az, aki nem támogatja? (Szavazás.) 7 nem szavazatot számoltam össze. Tartózkodási próbára nincs szükségünk, így módon ez a javaslat elvérzett. Az 1. napirendi pontot le is zárom.

**A magyar munkahelyek védelméről szóló H/11076. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

A 2. napirendi pont tekintetében a magyar munkahelyek védelméről szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk tárgyalni, ez H/11076. sorszámom fut. Nunkovics Tibor, Jakab Péter, Stummer János jobbikos képviselők önálló indítványáról van szó, a tárgysorozatba vételről fogunk dönteni, mint már említettem. Elsőként - szokásainknak megfelelően - az előterjesztő a szó, majd kérdés, vélemény és az előterjesztő reagálása fordulhat elő. Kérdezem tehát, hogy ki kívánja indokolni ezt a javaslatot. Úgy látom, hogy Nunkovics Tibor képviselőtársam lesz az, aki az indoklást megteszi. Nagy tisztelettel meg is adom a szót, parancsoljon!

Nunkovics Tibor előterjesztése

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Ha megengedik, akkor amíg beszélek, levenném a maszkot. Bocsánat, csak most pont egy hívásom volt. A 2. napirendi pontnál vagyunk, ugye? *(Jelzésre:)* Szuper! Köszönöm szépen.

Az indítvány már nem először van a bizottság előtt, akkor sajnos nem került támogatásra, azonban sajnos az indítványt megalkotó probléma a mai napig nem múlt el. Sőt, itt a második hullám ideje alatt csak fokozódott, gondolok itt arra, hogy a harmadik országból megjelenő munkavállalók egyre nagyobb számban lépik el a magyar munkahelyeket. Itt főleg az ukrán és a belső ukrán, tehát nem a kárpátaljai magyarokról beszélek, hanem az ukrán anyanyelvű munkavállalókról vagy akár a még keletebből, a Közel-Keletről vagy a Távols-Keletről, Vietnamból, Indiából érkező munkavállalókról, akik sajnos egyre nagyobb számban jelennek meg a magyar munkaerőpiacon, és ezáltal a magyar munkaerőt szorítják ki, mivel általános tendencia, hogy jóval alacsonyabb bérért vállalják el ugyanazt a munkát, amit egyébként a magyar munkaerő végezne el.

Az indítványt tehát ez hívta újra életre, hiszen látjuk azt, hogy a helyzet sajnos nem javul, és itt a második hullámban is rengeteg olyan cégről hallottuk vagy kaptunk értesítést a választópolgárok részéről, ahonnan magyarokat küldenek el, és ezeket a harmadik országbeli munkaerőt pedig megtartják, ami, azt gondolom, hogy elfogadhatatlan, pláne egy ilyen súlyos helyzetben, mint ami ma Magyarországot és egyébként Európát, valamint az egész világot sújtja. Nekünk az a feladatunk, hogy a magyar munkahelyeket, ahogy csak tudjuk, megvédjük, és ne szolgáltatassuk ki a magyar munkavállalókat annak a piaci lehetőségnek, hogy esetleg egy multinacionális vállalkozás harmadik országbeli munkaerőt foglalkoztasson. Nyilván az európai uniós polgárokra más szabályok vonatkoznak. A javaslat nem is tiltja ezt, de azért tudjuk, hogy nem jellemző Magyarországon mondjuk a német vagy az osztrák polgároknak a munkavállalási kedve, ez inkább a harmadik országbeli munkavállalókra vonatkozik.

Úgyhogy ezért szeretném kérni a bizottság tagjait, hogy ezúttal támogassák ezt a javaslatot, kerüljön a parlament elé, vitázzunk róla, ha kell, természetesen módosító indítványokat is nagyon szívesen látnánk ebben a kérdésben, ha valaki egy kicsit máshogy gondolkozik benne, de a magyar munkahelyek védelme, én azt gondolom, hogy mindennél előrébb való. Köszönöm.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A bizottság tagjaihoz fordulok a tekintetben, hogy ki kíván hozzászólni a javaslathoz, jelezvén, hogy udvariasan a sor végén a bizottság elnöke is meg kívánja majd osztani néhány gondolatát a kérdésben. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, így a nagy udvariaskodás közepén a

bizottság elnöke a sor elején találta magát, ezért három-négy mondatot engedjenek meg a javaslatról!

Nyilvánvaló módon, amikor egy hasonló javaslatot előkészítünk, akkor a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal a korábbi nevéen, most már modernizált intézménytől szoktunk adatokat kérni, jómagam személyesen is több alkalommal találkoztam az igazgató asszonnyal, aki nagyon készségesen rendelkezésünkre bocsátotta azokat az adatokat, amelyek alapvetően a magyar nemzetgazdaság egy ritkán tárgyalt szeletéről szólnak, a vendégmunkások, idegen munkások kérdéséről. Itt azt látjuk, hogy az utóbbi négy-öt évben bizonyos szegmensben megötszöröződött azon keleti irányból érkező munkavállalók száma, akik hangsúlyozottan nem kárpátaljai magyarok, tehát nem magyar testvéreinkről, hanem olyan vegytisztán külföldi dolgozókról van szó, akik kiszolgáltatottságuknál fogva jellemzően sokkal lazább munkahelyvédelmi és különböző, munkahelyekre jellemző előírásokat kénytelenek elfogadni, illetve jellemzően sokkal alacsonyabb bérszínvonalon fogják és tudják elfogadni a felajánlott munkát, mint adott esetben honfitársaink.

Ez egy elképesztő feszültséget szít bizonyos ágazatokban, magam is megdöbbenve tapasztaltam azt, hogy még a mezőgazdaságban, idénymunkán is előfordul olyan egzotikus országokból érkező dolgozók, távol-keletiek megjelenése, amely álláspontom szerint a kormányzat migrációt illető retorikájába sem illik azért bele. Tehát nem támasztja alá azt a képet, amit a kabinet a nagy nyilvánosság előtt adott esetben a migrációs tematika kapcsán el szokott mondani, és én ezzel a retorikával, szeretném hangsúlyozni, hogy egyetértek. Éppen ezért ennek megfelelően szeretnénk olyan irányba vinni a nemzetgazdasági folyamatokat, hogy tömegesen és szervezett módon ne kerüljön sor az érintettek megjelenésére, főleg ne olyan piaci ágazatokban, ahol magyar munkaerő is lenne itthon jelen.

Erre szokták azt mondani kormánypárti képviselőtársaim, hogy jellemzően úgy érkeznek az idegen munkások Magyarországra, hogy megvizsgálják, hogy mely ágazatokban van hiány, tehát elképesztő és nettó munkaerőhiány, és aztán oda hívnak, engednek be - adott esetben szervezett módon - munkaerőt. A helyzet az, hogy igazgató asszonnyal ezt a kérdést is átbeszéltük, és itt derült ki számunkra, hogy jellemzően a multicégek bemondása dönti el azt, hogy mely ágazatban van szerintük hiány Magyarországon, illetve melyikben nincsen, de nincs egy kormányzati, mélyreható vizsgálati rendszer emögött. Tehát lényegében nagyvállalatok mondják be azt egy A4-es papíron, hogy szerintük X vagy Y ágazatban éppen hiány áll fenn, vagy elegendő a hazai munkaerő. Ezen A4-es papír végül eljut a kormány elé, amely kontroll nélkül beengedi az érintetteket, ráadásul olyan munkaerő-kölcsönző, -közvetítő cégek segítségével, amelyek a vizsgálataink alapján sokszor 1,6-1,8-szoros haszonkulccsal dolgoznak, teljesen indokolatlan módon, hiszen adott esetben a magyar munkaerő-közvetítők is el tudnák látni ugyanezt a feladatot, ez az elképesztő profitráta pedig megjelenhetne a hazai munkavállalók bérében. Egy teljesen fölösleges nemzetgazdasági kiadásról van szó, ha innen közelítjük meg.

Éppen ezért a javaslat a vitát kívánja kinyitni, és úgy gondolom, hogy a parlament előtti illusztris környezet az a klíma, az a dimenzió, amely ezt a vitát ki tudja teljesíteni, ezért kérjük képviselőtársainkat arra, hogy tegyék lehetővé ezt a vitát a plenáris ülésen.

(Jelzésre:) De látom is, hogy Bányai Gábor alelnök úr szót kért. Nagy tisztelettel meg is adom neki a szót. Parancsoljon!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztő Képviselőtársam! Egy dolgot tisztázzunk, egy tárgyi tévedést! Magyarországra harmadik országbeli munkavállaló

úgy jöhet be, hogy ha a munkaadó benyújtja a kérelmét az adott megyei foglalkoztatási osztályhoz, hogy nem talált megfelelő munkaerőt Magyarországon és nem talált az Európai Közösségben. Ezt leigazolják, ellenőrzik, és hogyha ez rendben van, akkor bizonyos létszámú kontingenst, mondjuk így, személyeket Ázsiából, Afrikából, ahonnan jönnének ezek a teremtet emberek, őket fel lehet venni.

Egyébként nem olcsóbbak ezek a külföldi munkavállalók, ezt számos helyen tapasztalom. De azért azt is tisztázzuk, hogy lehet, hogy persze a bér alacsony, nálunk, Bács-Kiskun déli részén betanított munkási tudással sem rendelkező embereknek ezer forint fölötti a minimális órabére, de ennél többet is kell adni bizonyos időszakokban. Ez önmagában nem sok a tisztelt képviselőtársak tiszteletdíjához képest, de egyet látni kell, hogy a magyar agrárium, amelyről szó volt az elnök úr hozzászólásában, jelenleg nehezen visel el egyébként magasabb munkabérlehetőséget.

Viszont azt is látni kell, hogy a magyarországi munkaerőpiacon azok a munkavállalók az úgynevezett nem annyira közkedvelt ágazatokban vagy nem közkedvelt munkakörökben nem végzik el a munkát, ezért óriási gondokkal küzdenek a magyarországi munkaadók. Számtalan példa van, az itt jelen lévő képviselőtársak közül kevesen vannak vállalkozásban vagy dolgoznak akár még szektorban is, mondjuk én mezőgazdasági termelőként látom, hogy nemegyszer olyan a helyzet, tehát ha Magyarországon nincs munkaerő, akkor tudomásul kell vennünk, hogy ezt valahogy meg kell oldani.

Nem az a megoldás, hogy harmadik országbeli munkavállalókat hozunk ide, de ennek egy nagyon szigorú eljárásprotokollja van, tehát nem lehet akárhogy behozni őket. Van olyan cég, ahol pakisztáni és indiai munkavállalók vannak nálunk Bács-Kiskunban. Megkérdeztem a munkaadót, azt mondta, hogy emberi minőségükben semmiben sem maradnak el a hazai közepes kultúrájú vagy magasabb kultúrájú népcsoportokhoz képest sem, tisztábbak is, ezt is hallottam tőlük, és bármilyen munkát elvégeznek, ami persze egy kapitalista vállalkozónak tetsző volt. De egyet látni kell, hogy nem talált munkaerőt a hazai munkaerőpiacon, és olyan munkákra, amire a korábbiakban egyébként mindig is volt elég munkavállaló Magyarországon a képzettség vagy képzetlenség okán. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Nagy tisztelettel, a Borsod hatos kampány tapasztalataiból kiindulva szerettem volna rávilágítani arra, hogy miközben ott háromezer vendégmunkás dolgozik egy konténervárosból elindulva, magyar vendégmunkások Tengizben és más egzotikus helyszíneken ugyanezt a munkát végzik külföldön. Tehát egészen biztos, hogy nem logikus a folyamatára.

De képviselőtársaimhoz fordulok, hogy kívánja-e még valaki gazdagítani a vitát. *(Jelzésre:)* Szatmáry Kristóf alelnök úr kezét látom, azt követően pedig az előterjesztő jelezte, hogy kíván majd reagálni, természetesen, a vitakör végén. Parancsoljon, alelnök úr!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én csak nagyon röviden indokolnám azt, hogy végeredményben miért is nem támogatjuk a magunk részéről az előterjesztést. Egyrészt ahogy Bányai képviselőtársam mondta, van pár olyan tárgyi, talán tévedés vagy a valóságnak egy bizonyos ábrázolása az elmondottakban és a leírtakban, amivel nem értünk egyet.

Az elnök úr a bizottságban mindig a szakmaiságot emeli ki, én is csak arra reagálnék, hogy itt elhangzott egy olyan, hogy bemondás után korlátlanul jöhetnek munkavállalók.

ELNÖK: Nagyvállalatok bemondása.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Talán így hangzott el, próbáltam fölírni. Tehát ezt tárgyi tévedésnek veszem az elnök úr részéről, és ezt talán Bányai képviselőtársam is elmondta, tehát ilyenről szó sincs Magyarországon. Tehát a jogszabályok teljesen egyértelműek - tehát most az EKG-országait veszem -, csak olyan harmadik országbeli állampolgárok jöhetnek Magyarországra dolgozni, akik helyére egyébként Magyarországon vagy az Európai Unióban, az EKG-n belül nem találnak munkavállalót.

Én abban a képviselő/előterjesztő úrral abszolút egyetértek, hogy a mindekori kormányzat fő célja a magyar munkahelyek védelme, de jelen pillanatban a magyar munkahelyek védelme egészen más módon történik. Nem mennék bele, mert akkor talán itt órákat fogunk vitatkozni arról, hogy azok a kormányzati intézkedések, amelyek születtek és születőben is vannak vagy hatályban vannak a válság kapcsán a munkahelyek megőrzésében, mekkora segítséget is jelentenek a tekintetben, hogy nagyon sok vállalkozó persze nagyon nehéz helyzetben van, nagyon súlyos veszteségeket könyvel el, a turizmustól kezdve lehetne sorolni a szolgáltató ágazatokat, amelyeket a leginkább sújt ez a válság, de a kormányzati intézkedéseknek hála esélyük van arra, hogy egy belátható időn belül, ha újraindul a gazdaság, akkor a cégek a korábbi munkavállalóikkal folytatni tudják a működésüket.

Én azt gondolom, hogy ez a legtöbb, amit a kormányzat meg tud tenni - hogy ez sok vagy kevés, azt persze ki honnan nézi. Én azt látom, hogy legalábbis jelen időben kijelenthető az, hogy Magyarországon a pandémia okozta gazdasági válság egyelőre csódhullámot még szektorálisan sem okozott, és ez a talpra állás szempontjából, azt gondolom, hogy egy nagyon nagy dolog és lépés. Igazából ennek aktualitásaként én azt látom, hogy mivel alapvetően reményeink szerint a magyar foglalkoztatási szerkezet meg tudja őrizni a válság előtti struktúráját, a válság után ugyanazzal a problémával szembesülhet bizonyos ágazat, hogy nem talál magyarországi vagy európai uniós munkaerőt. Ezért ezen javaslat igazából általános gazdasági szempontból nem segít a magyar munkavállalókon, ugyanakkor bizonyos speciális ágazatokban - ahol ezt vagy szeretjük vagy nem, ez mindenkinél ízlés dolga - 2020 előtt is volt bizonyos munkaerőhiány, ez a munkaerőhiány valószínűleg fönnt fog maradni a válság elmúltával, és igazából ezeket a speciális szektorokat hozná csak nehéz helyzetbe.

Tehát ebben az összefüggésben a javaslatnak a céljaival ugyan egyetértünk, már ami a magyar munkahelyek megőrzését illeti, ebben, azt gondolom, hogy a kormány nagyon sokat tett az elmúlt időszakban, ugyanakkor ez a javaslat csak bizonyos szektorokat hozna nehéz helyzetbe abban az időszakban, amikor reményeink szerint visszatér a normális gazdasági működés Magyarországon.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A tisztelt alelnök úr számára jelezném, hogy nem egymás között van vitánk, hiszen amit én elmondtam a munkaerőhiány területén az idézőjeles bemondásról, ez az ezzel foglalkozó hivatal fő-fő-fő vezetőjének a szakmai álláspontja. Tehát én elfogadom, hogy áll fenn egy vita önök között ez ügyben, ezt talán majd a parlament plenáris ülésén vagy egy más napirendi pont keretein belül tudjuk tisztázni. Ugyanakkor vannak hivatalok és ezzel foglalkozó szakmai szervezetek, az ő álláspontjuk szerint nincs meg az a kontrollmechanizmus, amely vizsgálná, hogy egy adott ágazatban valóban munkaerőhiány van-e, vagy pedig egy nagy cég ezt csak bemondta.

Ennek szellemében is, nem túlfeszítve a vitát, képviselőtársaimhoz fordulok a tekintetben, hogy kíván-e valaki hozzászólni ehhez a napirendi ponthoz. *(Senki sem jelentkezik.)* Mivel jelentkezőt nem látok, így visszaadom a szót az előterjesztőnek, hogy reagáljon az elhangzottakra. Parancsoljon!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt megint azt a problémát látom, hogy igazából elválk az elmélet a gyakorlattól. Tehát amit önök elmondanak, az elméletben valóban így van és így kellene hogy működjön a magyar jogszabályok szerint is, csak sajnos a gyakorlatban ez nem így van.

Nyilván én a saját választókerületemből tudok kiindulni leginkább, hiszen arra van a legnagyobb rálátásom, és higgyék el, hogy rengeteg olyan multinacionális cég van, ahol a jelenlegi helyzetben nem a harmadik országbeli munkavállalókat küldik el, hanem a magyar munkavállalókat küldik el. Tehát egy ilyen gazdasági, járványügyi helyzetben a magyar munkavállalóktól válnak meg folyamatosan ezek a cégek, éppen azért, mert olyan szerződéseket kötöttek az ezeket a harmadik országbeli munkavállalókat foglalkoztató fejedelmek cégekkel, hogy egyszerűen nem tudják őket elküldeni, ha akarják, egyébként akkor sem. Nyilván amikor ezeket a szerződéseket megkötötték, még nem gondoltak arra, hogy jön majd egy ilyen pandémiás helyzet, amire nem tudnak máshogy reagálni.

A javaslat viszont egy ösztönző javaslat. Tehát nyilván nem a jelenlegi jogszabályokat kívánjuk átírni, mert az, ahogy önök is elmondták, korlátozza a lehetőséget, de mint elmondtam, a gyakorlatban ez máshogy működik. Viszont ez egy ösztönző jellegű javaslat, ami főleg a multinacionális cégekre, tehát a nagyvállalatokra lenne hatással, ugyanis a kis és közepes családi vállalkozásoknál nem jellemző, hogy harmadik országbeli munkavállalókat alkalmaznának, ők leginkább családon belül vagy ismeretségi körből, vagy helyben élő munkaerőt alkalmaznak, viszont a nagyvállalatoknál ez igenis jellemző tendencia.

Ha azzal ösztönöznék őket, ahogy a javaslat is tartalmazza, hogy minimum 90 százalékban magyar munkaerőt kell alkalmazniuk, az, én azt gondolom, hogy nem lenne rossz hatással egyébként a magyar nemzetgazdaságra, ahogy képviselőtársam, Szatmáry Kristóf elmondta, hanem igenis egy pozitív felhajtóereje lenne annak, hogy minél több magyar munkaerőt tudjunk foglalkoztatni, hiszen ők itthon fogják elkölteni a pénzüket, ellentétben mondjuk egy belső-ukrajnai munkavállalóval, aki havonta hazaviszi azt a pénzt, amit itt össze tud spórolni. Hiszen kosztot, kvártélyt kap a munkaadótól, szállást biztosítanak neki, tulajdonképpen csak egy minimális költséssel kell számolnia az itt tartózkodása alatt, a többi pénzt pedig nyilván hazaviszi a saját országába, a saját családjának, ami nem elítélendő, tehát nyilván ők is szeretnének megélni valamiből, csak nekünk a magyar Országgyűlésben a magyar munkavállalókról kell gondoskodnunk.

Ezért kérem még egyszer, hogy támogassák a javaslatot, vigyük be a plenáris elé, ha ott akarják leszavazni, szavazzák le ott, csak legalább vitázzunk róla. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy gondolom, hogy a javaslat körüli indoklások minden oldalról kellő mélységben elhangzottak. Nincs más feladatunk, mint határozni.

Kérdezem, ki az, aki támogatja a javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 4 igen szavazatot számoltam össze. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 7 nem szavazatot számoltam össze, így tartózkodási... - 1 tartózkodás mellett. Bocsásson meg, alelnök úr! 6 nem és 1 tartózkodás mellett vértett el ez a javaslat.

Megköszönöm az előterjesztőnek a részvételt, bár nem tudom, hogy a következő napirendi pontot ön indokolja-e. Ha igen, akkor kérem, hogy mindenképp maradjon a helyén, hiszen a 2. napirendi pontot lezárjuk!

A veszélyhelyzet esetén a gyermek gondozása és felügyelete céljából igénybe vett szabadságok pótlásáról szóló H/11086. számú határozati javaslat

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Egyúttal áttérünk a 3. pontra, amely a veszélyhelyzet esetén a gyermek gondozása és felügyelete céljából igénybe vett szabadságok pótlásáról szóló határozati javaslat, ez a H/11086. számon fut. Potocskáné Kőrösi Anita, Ander Balázs, Csányi Tamás, dr. Brenner Koloman, dr. Lukács László György, Dudás Róbert, Jakab Péter, Magyar Zoltán és Nunkovics Tibor jobbkios képviselők önálló indítványáról van szó. Mint már említettem, a tárgysorozatba vételről fogunk dönteni, elsőként pedig az előterjesztőé a szó. Parancsoljon!

Nunkovics Tibor előterjesztése

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. A javaslat igen egyszerű, gondolom, képviselőtársaim elolvasták az általános indoklást. Mindannyian tudjuk, szerintem egyikünk előtt sem titok, hogy az első hullámban rengeteg munkavállaló, főleg akinek 14 év alatti gyermeke van, a szabadságait már tavasszal kivette, és nagyon sokuknak a téli leállásra már nem jutott vagy nem elegendő szabadság jutott, ezáltal a decemberi bérük jóval alacsonyabb lehet egyébként, mint mondjuk a novemberi, októberi vagy szeptemberi vagy azt megelőző havi bérek, hiszen itt majd egy fizetetlen szabadságra kell ezeknek a munkavállalóknak elmenni.

Az indítvány arra tesz javaslatot, hogy azoknak a munkavállalóknak toljuk ki két plusz nappal, fizetett szabadsággal a szabadságkészletét, akiknek 14 év alatti gyermekük van, és ez gyermekenként értendő, tehát ott, ahol két gyermek van, ott négy nappal legyen ez kitolva. Azt gondolom, hogy a vállalkozások ezt nem fogják megnehezíteni, tehát nem fogják rossz szemmel nézni, főleg egy multinacionális vállalatnak meg, azt gondolom, hogy ennyivel ki kell vennie a részét a közös tehervállalásból, pláne hogy egyébként szintén inkább a nagyvállalatok munkavállalóit érinti ez a kérdés, hiszen a kis- és közepes vállalkozásoknál megoldották ezeket a problémákat az első hullámban, illetve igyekeznek megoldani most, a második hullámban is.

Tehát azt gondolom, hogy támogatható ez a javaslat, és remélem, hogy képviselőtársaim is támogatni fogják. Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bizottsági tagtársaimhoz fordulok azt illetően, hogy kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, alelnök úr! Az utolsó pillanatban észrevettem az emelkedő kezét.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én megint nem mennék bele abba, hogy azok az intézkedések, amelyeket a kormányzat hozott, folyamatosan figyelve a járványhelyzet alakulására is, a magyar gazdaság szereplői és a munkavállalók érdekében, azok elegendők vagy sem. A saját tapasztalataim, bár ezek korlátozottak, mint bármelyikünké, aki a saját környezetéből meríti az információkat, arra vonatkoznak, hogy alapvetően a munkahelyek nagy része egyébként az adott körülmények között is kezelni tudja azokat a speciális élethelyzeteket, amelyek esetlegesen a gyerek, a szülők vagy bármilyen módon a járvány miatti munkahelykiesést eredményezi vagy ezt a helyzetet egyébként tudja kezelni.

Amit egyébként nem értettem a képviselő úr felvezetőjéből és a leírtakból, hogy ön azt említette, hogy alapvetően ezt a terhet a multinacionális vállalatokra tenné. De

az előterjesztésben arról van szó, hogy ezt a fizetett szabadságot, ha jól értem, a központi költségvetés fizetné. Tehát gyakorlatilag, ellentétben a többi szabadság normál menetével, ami a munkaadókat terheli, itt kifejezetten a költségvetést terhelné.

Én ebben az összefüggésben kezdtem azzal a fellevezetőmet, hogy egyébként én alapvetően nem azt mondom, hogy ne lehetne bármin is javítani, de a meghozott kormányzati intézkedések a munkahelyek védelme szempontjából megfelelőek, és egy olyan javaslat, ami még pluszban egyébként levinné a terhet az ön által említett multinacionális cégekről és áthelyezné a központi költségvetésre, ezt ebben a formában nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim irányába fordulok azt illetően, hogy kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nem, úgy természetesen vissza is adom a szót az előterjesztőnek, Nunkovics képviselőtársamnak. Parancsoljon, képviselő úr!

NUNKOVICS TIBOR (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm. Csak egy pontosítás Szatmáry Kristóf felé. Valóban, ezt nem fejtettem ki elég részletesen, tehát itt inkább arra gondoltam, hogy a vállalkozásokat, amelyeknek ezt a szabadságot ki kell adni, ott az időnek, a munkaidő-kiesésnek a pótlására gondoltam elsősorban. Nyilván ezt a kis- és közepes vállalkozásoknál könnyebben meg tudják oldani, egy készletre termelő multinál pedig más a helyzet. Tehát itt nem az anyagi részére gondoltam, az természetesen úgy van, ahogy a javaslatban is le van írva, tehát a központi költségvetés terhére. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel ez a kör lezárult, nincs más dolgunk, mint határozni az előttünk fekvő javaslatról.

Kérdezem, ki az, aki támogatja a tárgysorozatba vételt. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* A már lassan megszokottá váló 4 igen szavazatot számoltam össze. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 7 nem szavazatot számoltam össze. Tartózkodási próbára így nincs szükségünk. A javaslat tehát ebben a formájában elvérzett, így a napirendet lezárom.

A kollektív szerződésre vonatkozó munkajogi szabályok módosításáról szóló H/13181. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A következő napirendi pontra térünk át, amely a kollektív szerződésre vonatkozó munkajogi szabályok módosításáról szóló határozati javaslat, mindez a H/13181. számon fut. Kálló Gergely jobbikos képviselő úr önálló indítványáról van szó. A tárgysorozatba vételről fogunk dönteni. Elsőként, szokásainknak megfelelően, nem meglepő módon, az előterjesztőé a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

Kálló Gergely előterjesztése

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! A koronavírus-járvány nemcsak az emberekre vonatkozik, hanem bizony szenvednek tőle a nagyvállalatok is, ilyen a Dunai Vasmű is, Fejér megye egyik legnagyobb foglalkoztatója. Több jel, több aggasztó jel is jelentkezett az elmúlt hónapokban a Vasművel kapcsolatban, de az első ilyen jel augusztusban volt, amikor a vállalat vezetése példátlan módon felmondta a kollektív szerződést.

Ezekről a kollektív szerződésekről tudni kell, hogy általában pluszjuttatást, illetve extra jogokat biztosítanak a dolgozóknak, és hosszú évek, ha nem évtizedek

munkája egy ilyen kollektív szerződés megszületése. Ezért is példátlan, hogy egy cégvezetés egyik napról a másikra felrúgja ezt a kollektív szerződést, nem egyeztetve a munkavállalókkal, illetve a szakszervezetekkel. *(Bangóné Borbély Ildikó távozik az ülésről.)*

Nem várt helyről kaptam támogatást nem olyan rég a kollektív szerződéssel kapcsolatban. Hadd idézzek egy nyílt levélből: „Ugyanakkor felháborító, hogy a városban egy nagyvállalkozó szembe megy a törvényekkel, és semmibe veszi a munka törvénykönyvét, valamint a társaság kollektív szerződését. Ilyen mérvű fennhéjázó és egyúttal veszélyes magatartást még nem tapasztalhattunk a vállalat történetében.” Szepesi Attila, az ISD Power volt ügyvezetője írta alá többek között ezt a levelet. Azt tudni kell Szepesi Attiláról, hogy ő a dunaujvárosi Fidesz-frakciónak a frakcióvezetője, tehát a kormányoldalról is nagy felháborodást váltott ki az, hogy felmondták ezt a kollektív szerződést.

De tovább is mehetünk! A szakszervezet a törvénytelenégeket látva bíróság elé vitte a kollektív szerződés felmondásának az ügyét, és nem olyan rég megszületett az ítélet is: a bíróság elítélte a Dunaferr vezetését, mert ilyen egyoldalúan mondta fel a kollektív szerződést.

Még egy dolgot hadd mondjak! Amikor a vállalat augusztusban megtette ezt a lépését, akkor ígéretet tett arra, hogy február 14-éig új kollektív szerződést kötnek a szakszervezettel. Mondanom sem kell, hogy még egy megbeszélés összehívása sem történt meg a vállalat részéről, tehát egyre bizonyosabb az, hogy február 14-éig nem lesz a vállalatnak új kollektív szerződése.

A határozati javaslatom a munkavállalók védelméről szól általánosságban, természetesen a Dunaferrből kiindulva. Azt javasoljuk és azt szeretnénk, hogy a parlament legalább vitázzon arról, hogy egy ilyen nagy munkával megszületett kollektív szerződést egy cégvezetés egyoldalúan semmiféleképpen ne mondhasson fel, előzze meg tárgyalássorozat, előzzön meg minimum egy új tervezet megszületése egy ilyen felmondást. Kérem, hogy lépjünk felül a pártérdekek által diktált korlátokon, és a magyar munkavállalók érdekében szavazzák meg a határozati javaslatomat! Köszönöm szépen.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Érdeklődöm, hogy ki kíván hozzászólni a javaslatához. *(Jelzésre:)* Szatmáry Kristóf alelnök úr, parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Képviselő Úr! Én abszolút respektálok, hiszen a hétfői parlamenti ülésen is hallhattunk öntől felszólalást a Dunaferr kapcsán, de két, elutasítást indokló észrevételem lenne az előterjesztéssel kapcsolatban.

Az egyik, hogy nem mennék bele a Dunaferr ügyébe, mert akkor még egy olyan vitát nyitnánk ki, ami talán nem feltétlenül ennek a bizottságnak a keretei közé tartozik. Aki ott volt hétfőn a parlamentben, az nagyjából hallhatta a kormányzat álláspontját a Dunaferr-rel kapcsolatban. De azt jelezném, hogy általános szabályokat módosítani egy konkrét cég miatt nem feltétlenül szerencsés. Tehát a jogszabályalkotás vagy a határozati javaslat szerinti jogszabályok későbbi módosítása egy konkrét ügy miatt nem nagyon illeszkedik bele a fő törvényhozási irányokba.

Ráadásul jelezném azt, hogy a javaslatnak az a fő pontja, amely a felmondás kétoldalú jognyilatkozathoz kötését írta elő, az indirekt módon, de a kollektív szerződések megkötésének visszatartó erejévé válna. Tehát ha ezt általános regulává szeretnénk tenni, hogy minden kollektív szerződés ilyenformán csak kettős jognyilatkozattal legyen megtehető, akkor ez valószínűleg a nagy, egyébként máshol jól

működő vagy talán jobban működő kollektív szerződések esetében visszatartó erővel bírna. Tehát nem tudom, hogy a javaslat egy adott ügyet kezelne-e, mert ebben sem vagyok teljesen biztos a Dunaferr esetében, hogy egy ilyen határozattal közelebb kerülhetne a Dunaferr ügyének a megoldása, de általánosságban viszont rontaná a kollektív szerződések megkötésének keretrendszerét.

Tehát ebben az összefüggésben, ha elvonatkoztatunk a Dunaferr-ügytől, akkor alapvetően szakmailag sem támogatható a javaslat. Mondom még egyszer: a Dunaferr ügye kollektív szerződések tekintetében egy egyedi ügy, és szerintem semmiképpen sem ilyen megoldás az, ami előrevisz az ügyben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaimhoz fordulok, hogy kíván-e bárki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Mivel jelentkezést, ilyen irányú jelzést nem látok, ezért visszaadom a szót az előterjesztőnek. Parancsoljon!

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik) előterjesztő: Tisztelt Elnök Úr! Igen, hétfőn felszólaltam a Vasmű ügyében, és nagyon sokszor fel is fogok még szólalni a Vasmű ügyében.

Egy dolgot, kérem szépen, hogy vegyünk figyelembe! Én értem, hogy a Vasmű magáncég, én értem, hogy a Vasműnek elég keszekerusa a tulajdonosi hálója, ezt én elfogadom. De én nem ezt nézem. Én azt nézem, hogy a Vasmű nyolcezer család megélhetését biztosítja. A Vasműben a kollektív szerződés felmondása után elkezdtek az emberek más munkahely után nézni, mondván, hogy bizonytalanság van.

Egy dolgot szögezzünk le: nem érdekel engem, ki a tulajdonos, engem az érdekel, hogy a Vasmű működjön, a munkavállalók a Vasműben biztonságban legyenek, és ezt a kormány tudja szavatolni, például egy olyan lépéssel, hogy a kollektív szerződéseket megpróbáljuk megvédeni.

Őn azt mondta, hogy ne egy ügyből induljunk ki, törvénykezni ne úgy törvénykezzünk, hogy egy példából indulunk ki, de mégis többször említette azt, hogy más vállalatok kollektív szerződésai, vonatkoztassunk el a Vasmű kollektív szerződésétől, hiszen máshol is vannak kollektív szerződések. Igen, ügyekből indulunk ki, és ügyek mentén kell politizálnunk. Ez egy ügy, és, mondom, hangsúlyoztam, hogy a Vasműből indult ez a rossz példa, de én az összes kollektív szerződést szeretném megvédeni ezáltal. Az összeset!

Őn azt mondja, hogy veszélybe sodorja az, hogyha egyoldalú, kétoldalú. Nézze! Egy bíróság bármikor rendet tud tenni, ha nem megy a megegyezés. De ez a dolgozók felé, igenis, egy jó gesztus, egy biztonságérzetet növelő gesztus. Mint mondtam, nemcsak én mondom ezt, Fejér megyében, az én választókeretemben teljesen egyértelmű összhang van aközött, hogy a vasműs melósokat meg kell védeni, többek között a kollektív szerződés megvédésével. Ezt mondja a helyi Fidesz is.

A helyi Fidesz is kéri önöket, nyílt levelet fogalmazott meg a helyi Fidesz-frakció vezetője, melyben elítéli a kollektív szerződés felmondását. Nemcsak én mondom! Nemcsak én mondom, mindenki ezt mondja. Kérem, hallgassák meg! Ne rám hallgassanak, hallgassanak a helyi Fideszre! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Az alelnök úr jelezte, hogy reagálni kíván az elhangzottakra. Megadom a szót, parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Csak azért kértem szót itt rendkívüli módon, mert pontosan ezt a vitát szerettem volna elkerülni, hogy itt konkrétan a Dunaferr-ről szóljon a vita. De minden tisztelettem, képviselő úr, én is egyéni képviselő vagyok, tehát tudom, hogy a helyi ügyek képviselője

fontos, és ezt respektálok is. De legyen olyan korrekt itt, a bizottság ülésén, hogy olyanról beszéljünk, ami egy valós megoldás!

Ha jól értem a helyzetet, a kollektív szerződés fel lett mondva, ez datálódott. Ön most azt állítja, hogy ezzel a javaslattal helyreállítható lenne a kollektív szerződés. Tudjuk, hogy ez nem igaz. Tehát én értem, és erről szólt a hétfői parlamenti vita is, csak azért hozom ide, mert talán képviselőtársaim nem mindegyike volt ott, hogy kinek is lenne felelőssége elsősorban segíteni a Vasmű helyzetén. A kormány képviselője elmondta, hogy a kormány nagyon szívesen segítene, de minden cégnek meg kell felelnie bizonyos feltételeknek ahhoz, hogy támogatást kapjon.

Az a tulajdonosi struktúra, ami offshore cégekben végződik, erről nem állítom, hogy ön tehet, de a kormány sem tehet róla. Csak nagyon röviden idézném ide, hogy azt hiszem, 2004-ben adták el a Vasművet, most nem hoznék ide politikai szlogeneket, hogy kicsodák ebben az ügyben, ez eredményezte azt a helyzetet, hogy olyan tulajdonosi struktúrája van, amely kizárja a kormányzat közvetlen beavatkozását a Vasműben. Ide lehetne idézni, de tényleg nem akarnám ezt a vitát folytatni, hogy lehet, hogy a városnak, az önök által irányított városnak kéne egyébként lépéseket tennie, mert őket nem feltétlenül kötik olyan szabályok, amelyek az Európai Unióban az említett tulajdonosi struktúrából következnek.

Még egyszer: tehát azt állítani, hogy egy felmondott, tehát gyakorlatilag elvarrt joghelyzeten egy most benyújtandó jogszabály bármit segítene, gondolom, visszamenőleges jogszabályalkotást ön sem javasol, mert az nem divat egyébként. Tehát ez a javaslat a felelősséget próbálja áttolni a kormányra olyan módon, ami mindenki számára egyértelmű, aki a sorok között is olvas, hogy ez nem oldja meg azt a problémát, amit ön említ, ellenben az összes többi kollektív szerződésre meg a jövőben születő kollektív szerződésekre negatív hatással lehet.

Tehát nekem az a tiszteletteljes kérésem, még egyszer, megértve az ön álláspontját és az ügyben tett erőfeszítéseit, de ez az ügyet nem oldja meg, és egyébként hamis látszatot próbál kelteni, tehát ebből a megfontolásból sem tudjuk a javaslatot támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezzel, úgy látom, hogy a képviselői felszólalások köre lezárult... *(Jelzésre:)* Az alelnök úr szeretne még? *(Bányai Gábor: Szabad egy percre?)* Persze! Parancsoljon! Bányai alelnök úrnak adom meg a szót. Ezt követően, ha a képviselői felszólalások lezárultak, lezárjuk majd a vitát, és akkor fogom tudni előterjesztői zárszóra visszadobni az idézőjeles labdát. Parancsoljon, alelnök úr!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Én úgy tudom, hogy a Dunaferriknél a kollektív szerződések felmondási határideje hat hónap volt, ha jól emlékszem. Jól tudom, képviselő úr? *(Kálló Gergely: Jeleztem is, hogy február 14-e.)* Igen.

Tehát a cég jelezte, más úton és módon persze, hogy komoly gondok vannak a gazdasági állapotával, a piacaival. Egy olyan cégről beszélünk, amelyiket bármilyen körülmények között is, de eladták. De azt tudni kell, hogy a Dunaferri annak ellenére, hogy külföldi tulajdonú cég, ugyanúgy jogosult volt a munkahelyvédelmi támogatásokra. Nem tudom, hogy pályázott-e a cég, ezt azért tudni kéne róluk, persze ha Bodó államtitkár úr kapott volna ilyen kérdést vagy kérést, akkor szerintem tudott volna segíteni a Dunaferri dolgában. A kérdés, hogy akartak-e egyáltalán a Dunaferri jelenlegi gazdáit, tulajdonosait bármiféle segítséget kérni. Ezt azért tisztázni kéne, hogy az ön választói is, a dunaújvárosi összes választó tudjon arról, hogy volt-e a cég részéről a kormányzat felé ilyen kérés, mert több százezer munkahelynek a védelmében sikerült

támogatásokat nyújtani. Van, aki kevesli, van, aki azt mondja, hogy elég volt a munkabér-támogatásoknak a mértéke, ez egy másik vita, de ezt nem most nyitjuk ki.

Tehát a kérdés az, hogy volt-e ilyen. Ha nem volt ilyen, akkor a kollektív szerződés felmondhatósága önmagában egy lavina, hogy van egy munkaadó, aki nagy nehézségek árán megállapodik a szakszervezetekkel és a munkavállalókkal, gyakorlatilag egy háromoldalú tárgyalássorozatban, hogy oké, ez meg ez a feltétele annak, hogy együtt tudunk majd dolgozni. Hogy ezt megtiltsuk a munka törvénykönyve módosításával, hogy az összes magyarországi, tehát több százezer olyan munkaszerződésnél, ami kollektív szerződésben teljesedik ki, megtiltsuk a munkaadó felmondási lehetőségét, ez piacellenes, tehát arra kényszerítünk minden vállalkozót, hogy ameddig a cége fennmarad, addig nem léphet ki a kollektív szerződés adta keretek közül soha az életben. Ez azt fogja jelenteni, hogy szerintem nem lesznek a későbbiekben ilyen jobban felépített, kedvezményekkel megerősített szerződések a munkavállalók védelmében. Ez szerintem pont ellentétes azzal a hatással, amit országos szinten szeretne elérni a képviselő úr.

Helyben pedig, még egyszer mondom, az a segítség főnnáll a Dunaferri számára is, ha kérték volna, megkaphatták volna, hogy a munkahelyeket támogatásokkal, bértámogatással erősítsék és védjék meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim! Pásztázom, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nem, úgy a vitát lezárom, és visszaadom a szót az előterjesztőnek reagálásra. Parancsoljon!

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik) előterjesztő: Először is: milyen jó lett volna, hogyha a parlamentben tudtunk volna lefolytatni egy vitát! Hadd reagáljak önnek! Ilyet senki nem mondott, hogy a munkavállaló, illetve a foglalkoztató nem mondhatja fel a kollektív szerződést. A határozati javaslat ilyen passzust nem tartalmaz. *(Bányai Gábor: Az van benne!)* A határozati javaslat azt tartalmazza, hogy ha a kollektív szerződést fel akarják mondani, azt úgy mondják fel, hogy abba a szakszervezet is és a munkavállaló is beleegyezik *(Szatmáry Kristóf: Ez ugyanaz!)*, tehát kölcsönös legyen ez a dolog. Ilyet senki nem mondott! Értem, hogy befagyasztaná az egészet, a piacellenességet is értem, ezért ezt nem tartalmazza a javaslat.

Az államtitkár úrnak nem volt lehetőségem reagálni a hétfői vitán, de most a jegyzőkönyv kedvéért el kell hogy mondjam: mélységesen felháborító az, hogy önök azt mondják, hogy Dunaújváros városa nem segített a Vasműn! Nagyon jól tudják, hogy segített a Vasműn, és nagyon jól tudják, hogy ezek adótitkok, amiket nem hozhatunk nyilvánosságra, hogy hogy segített a város a Vasműn. Felháborító az, hogy önök Pintér Tamásra és Dunaújváros önkormányzatára próbálják hárítani a felelősséget. Ezt el kell utasítani! Segített a város, de nem fejthetjük ki. Nagyon jól tudják, hogy ezek szigorú adótitkok. Szigorú adótitkok! Kért a Vasmű segítséget - a város segített is. Tehát ezt itt szögezzük le!

Látja, képviselő úr, én nem a Vasműből indulok ki feltétlenül. Tudom jól, hogy a jelenlegi kollektív szerződést, illetve a kollektív szerződést ez a határozati javaslat nem fogja helyreállítani. De azt szeretném, hogy a jövőben minden melós védelme érdekében kerüljük el azt, hogy a kollektív szerződéseket a munka törvénykönyvébe ütközően, ilyen arcátlan és felháborító módon fel lehessen mondani. Nemcsak a Vasműre gondolok, hanem gondolok itt más, nagyobb vállalkozókra is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Bányai alelnök úr számára jelzem, hogy mivel kimondtam, hogy a vitát lezárjuk, és az előterjesztő már elmondta a

záróreakcióját, így sajnos nem áll módomban szót adni. Eléggé a keretekig elmenve kezeltem ezt a vitát, hiszen az előterjesztő is reagálhatott, többen szót kaptunk. *(Bányai Gábor: Csak volt egy félreértés!)* A szabályok nem teszik lehetővé sajnos, ne kívánja a bizottság elnökét szabályszegésközeli helyzetbe hozni. *(Bányai Gábor: Felolvasnék egy pontot a javaslatból!)* Egy klasszikust idézve: majd a folyosón beszéljék meg, és én is szívesen csatlakozom a békítő tárgyaláshoz, de a szabályok szerint nem áll módomban szót adni.

Határozathozatal

Éppen ezért nincs más hátra, mint erről a napirendi pontról, a tárgysorozatba vételről határozni. Kérem, kézfelemeléssel jelezze, aki támogatja a javaslat tárgysorozatba vételét! *(Szavazás.)* 3 igen szavazatot látok. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 7 nemet számoltunk össze. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Ily módon nem vettük tárgysorozatba ezt a javaslatot. Köszönöm szépen az együttműködést. *(Kálló Gergely: Köszönöm szépen.)* Ezt a napirendi pontot lezárom.

Ígérem a bizottság tagjainak, hogy kettő, relative gyorsabb napirendi pont áll előttünk a bizottsági ülés lezárása előtt.

Az álláskeresési járadék folyósításának meghosszabbításáról szóló H/10961. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az 5. napirendi pont tekintetében az álláskeresési járadék folyósításának meghosszabbításáról szóló határozati javaslat, amely 10961. számon fut, Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselő önálló indítványának tárgysorozatba vételéről döntünk. Mivel az a kellemetlen helyzet állt elő, hogy csatlakozót nem tudtunk idehívni a terembe, ezért a bizottság elnöke kényszerül indokolni ezt a javaslatot, amit nagyon röviden, kellő visszafogottsággal tesz meg.

Z. Kárpát Dániel előterjesztése

A javaslat abból eredt, hogy miközben a kieső munkabérek kipótlása tekintetében Magyarország a gazdasági számítások szerint sajnos nem tartozik az európai élvonalba, a tavaszi időszakban is olyan tizenegyedik-tizenötödikként tudott behozni egy kétes hatékonyságú rendszert. Ezzel párhuzamosan Európa egyik legszűkmarkúbb munkanélküli ellátási rendszerét tartjuk fenn, amelynek a lényege az, hogy nagyon rövid, adott esetben csak három hónapig elérhető munkanélküli ellátással, egy igen alacsony összeggel számolhatunk, és egyes piaci becslések szerint itt is a mintegy 300 ezer munkanélkülinek nagyságrendileg a fele semmilyen ellátást nem tud igénybe venni, hiszen a szűkítő feltételeken kívül esik.

Közgazdászként értem azt a filozófiai háttérrel, ami talán kormánypárti képviselőtársaimat is mozgatta, amikor helyben hagyták ezt a rendszert évekkézelőtt. Itt egy régi közgazdasági áramlat beszélt arról, hogy ha kellőképpen rövid a munkanélküliségi ellátás folyósítási ideje, szerintük ez arra kapacitálja a frissen munkanélkülivé váltakat, hogy a lehető leghamarabb igyekezzenek munkába állni. Ez a közgazdasági megközelítés ugyanakkor évtizedes távlatban kudarcot vallott, és leginkább azt bizonyította be, hogy bár a munkanélküliek egy részénél van ilyen motiváció, miszerint sürgősen és nagyon gyorsan szeretne új munkahelyet találni, de az idő rövidsége miatt inkább olyan megoldásokkal kénytelen beérni, amelyek a képzettségi szintje alatt találhatók vagy a lehetőségi skálájának a legalján vagy a legalja környékén.

Éppen ezért javaslatunk lényege az álláskeresési járadék folyósítási idejének markáns meghosszabbítása, amely főleg egy járványügyi veszélyhelyzetben indokolt,

az összegének az emelése pedig indokolt, annak érdekében, hogy egyetlen család se kerüljön a járványügyi veszélyhelyzet közepén méltatlan helyzetbe, akár oda, hogy ne tudja a számláit fizetni, a gyermekei táplálkozását vagy gondozását biztosítani. Éppen ezért a javaslatot megtárgyalásra és elfogadásra is javaslom annak érdekében, hogy a parlament plenáris ülése vitát folytathasson róla.

Képviselőtársaimhoz fordulok, hogy ki az, aki hozzászólna a javaslat vitájához. *(Jelzésre:)* Az alelnök úr kezét látom. Parancsoljon!

Hozzászólások

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én sem húznám hosszán, hiszen ez a javaslat különböző mutációkban már számtalanszor a bizottság előtt volt. Akkor is elmondtuk, hogy mi a válság kezelését alapvetően más módon szeretnénk látni, semmint a munkanélküli ellátási rendszerhez való hozzányúlás tekintetében. Tehát nem nyitnám újra ezt a vitát, mi ezt a javaslatot ebben a formában nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Zárszó helyett egyetlen információátadást engedjenek meg képviselőtársaim!

Ahol én élek, Óbuda, a főváros III. kerülete egy viszonylag szerencsés és akár úgy vehetjük, az országos átlaghoz képest gazdag kerületként ismeretes, sőt, az a szerencsés helyzetünk is fennáll, hogy a népességszámunk nem fogy, hanem a kedvező lokális elhelyezkedésnek köszönhetően még gyarapszik is. Itt is előfordult viszont az, hogy fiatal, harminc körüli munkavállalók nem képesek jelen helyzetben, munkanélkülivé válva új állást találni, éppen ezen a héten kaptam az információt, hogy az egyik ilyen harminc körüli jó ismerősünk is egy németországi húsüzemben folytatja a pályafutását. Tehát az biztos, hogy a rendszerben fennállnak olyan hibák, amelyek megnehezítik azt, hogy valaki akár huzamosabb időn keresztül, de a hazai piacon keressen a képzettségének megfelelő álláshelyet, és nagyon sok olyan kényszermegoldás születik, amely nehezíti azt, hogy valaki Magyarországon, a szülőföldjén boldoguljon. Az én célom ez volt ezzel a javaslattal.

Határozathozatal

Kérem, hogy határozzunk róla! Kérdezem, ki az, aki támogatja a javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen szavazatot látok. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 7 nem szavazatot számoltam össze. Tartózkodási próbára ily módon nincs szükség. Köszönöm, a napirendi pontot lezárom.

A koronavírus (COVID-19) okozta humánjárvány miatt kialakult munkanélküliség felszámolását, bérfelzárkózást célzó Magyar Munkahelyvédelmi Alap létrehozásáról szóló H/9864. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az utolsó érdemi napirendi pontunkként pedig a koronavírus okozta humánjárvány miatt kialakult munkanélküliség felszámolását, bérfelzárkózást célzó Magyar Munkahelyvédelmi Alap létrehozásáról szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről van szó, Z. Kárpát Dániel jobbkios képviselő indítványáról. Ez a H/9864. számon fut.

Z. Kárpát Dániel előterjesztése

A javaslat mögött álló motiváció sem titkos, hiszen a mai bizottsági ülésünkön is sokszor volt szó erről. A tavaszi kieső munkabérek pótlását célzó kormányzati

javaslatot én magam egyébként támogattam, ez piaci becslések szerint a kieső munkabéreknek olyan 15-20 százalékat tudta globálisan - tehát a magyar nemzetgazdaságot globalitásnak tekintve - kipótolni. A magyar munkahelyvédelmi alap javaslata 80 százalékra vinné fel a munkabérek kipótlását, nemcsak szelektíven, a turizmusban, vendéglátásban, hanem az összes elérhető ágazatban.

De nyilvánvaló módon én nem kívánom a kormányra testálni ennek a több száz milliárdos terhét, hiszen itt egy nagyon fajsúlyos költségvetési tételről lenne szó. Egy olyan, járványügyi védekezést segítő alap felállítása segíthet ezen, amelybe a közteherviselés jegyében fizetnek be multicégek is, sokkal nagyobb arányban, mint tették azt tavasszal, befizetnek azok a kereskedelmi bankok, amelyek rekordprofitot tudnak egy nagyon barátságos klímában realizálni, és akik a tavaszi védekezés során sajnos nem fizettek be az alapba, pontosabban 55 milliárdot papíron igen, viszont ezt leírhatják az adójukból a következő években, ily módon nullára jöhetnek ki, és teljesen egyértelmű, hogy vannak olyan nemzetközi források is, amelyek felhasználhatóak lennének a kieső munkabérek pótlása tekintetében. Ezekről nagyon sok politikai vitát fogunk folytatni a következő hetekben, tehát nem kívánom megnyitni most ezt a vitát.

Azt is elárulom, hogy jellemzően nem szeretem, hogyha külföldi forrásokból próbál segíteni a saját baján Magyarország, viszont a Covid okozta kényszerhelyzet szó szerint lélegeztetőgépet kíván és nagyon sokszor átvitt értelemben is gazdasági szinten. Éppen ezért a javaslatunk a magyar munkahelyvédelmi alap felállításával a kieső munkabérek 80 százalékának pótlását biztosítaná.

Érdeklődöm, hogy van-e hozzászólás iránti igény. *(Jelzésre:)* Aelnök úr, parancsoljon, megadom a szót!

Hozzászólások

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Csak hogy a szakmai vitát annyiban alátámasszuk, hogy egyrészt a javaslat értelmezhető úgy is, hogy okafogyottá vált bizonyos tekintetben, hiszen vannak ilyen alapok a magyar költségvetésben, amelyek azt a célt szolgálják, amit az elnök úr elmondott. Emellett viszont mi úgy látjuk, hogy jelen állás szerint azon a nagyon keskeny ösvényen, amely a költségvetési egyensúly, a cégek működőképességének megőrzése és a munkahelyek megvédésének patikamérlegen kimért útja, a kormány jól halad.

Még egyszer, itt a vitában már elhangzott, hogy mi úgy látjuk, hogy persze mindenki veszteségeket szenved el ezzel a járvánnyal és az azt követő vagy azt eredményező gazdasági válsággal, de a jelenleg meghozott intézkedések mértéküket tekintve is jó alapot adnak az újraindulásra. Tehát most egyelőre ennek a bővítése - akár kiadási és ennek következtében forrásbevonási oldalról is - nem aktuális jelen pillanatban. Tehát ebből csak azt akartam kihozni, hogy mi a magunk részéről a javaslatot nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság elnöke sem kíván visszaélni az utolsó szó jogával, lehetőségével. Annyit ajánl képviselőtársai figyelmébe, hogy azért az uniós, és határozottan nem mentőcsomagnak nevezem, hanem csomag vétőjával azért nagyon komoly forrásbevonási lehetőségtől esik el az ország, főleg a vissza nem térítendő volumenre gondolva.

Az már egy legitim vita tárgyát képezi, hogy az adott esetben hitel- vagy kölcsönjellelű megoldások után az országnak mikor, mennyit és mennyi idő alatt kell visszafizetnie. Éppen ezért én üdvözöltem, amikor a miniszterelnök úr 2016-ban koccintásra hívott bennünket az IMF-hitel visszafizetése után, azt egy szerencsétlen béklyónak tartottam. Viszont ugyanígy nem örülök annak sem, hogy ha most az ideai harmadik devizakötvény-kibocsátás után hasonló eladósodási spirálnak lehetünk

szemtanúi. De még egyszer mondom, ez egy másik napirend, másik vita. A következő hetekben nagyon sokat fogunk erről a parlamenti szintéren, diskurzustérben vitatkozni egymással, éppen ezért zárszó gyanánt csak ennyit.

Határozathozatal

Kérem, hogy határozzunk a javaslat tárgysorozatba vételéről! Ki az, aki támogatja ezt? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen szavazatot látok. Hollik képviselőtársamat kérdezem, hogy megszavazta-e. *(Hollik István: Nem, nem!)* Jó, 3 igen szavazatot írjunk fel akkor, az a kérésem, tévedés történt. Ki az, aki nemmel szavaz a tárgysorozatba vételre? *(Szavazás.)* Akkor most számoljuk bele. 7 nem szavazat, és így vértett el ez a javaslat. Természetesen a korrektség jegyében egy szavazatot egy helyen számolunk. A bizottság tehát az indítványt nem vette tárgysorozatba, így lezárom ezt a napirendi pontot.

Egyebek

Az egyebek tekintetében, amennyiben senkinek nincs hivatalos felvetnivalója, tájékoztatom a bizottságot, hogy következő ülésünket 2020. december 8-án 8 órától tartjuk, nyilván alkalmazkodva a miniszter úr elfoglaltságaihoz, hiszen Palkovics László miniszter urat hallgatjuk meg a szokásos éves meghallgatás keretein belül.

Az ülés berekesztése

Ennek szellemében bezárom az ülést. További eredményes munkát, és ami a legfontosabb, jó egészséget kívánok mindenkinek! Köszönöm a segítő közreműködést.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 05 perc)

Z. Kárpát Dániel
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Farkas Cecília